

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Staszekiewicz

Protokolant: Anna Walter

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Magdaleny Kolasińskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 4 XII 2013 roku oraz 16 I, 1 IV i 15 V 2014 roku sprawy:

E. S.,

urodzonej w dniu (...) w J.,

córki R. i E. z d. G.,

oskarżonej o to, że:

1. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., kierując zorganizowaną grupą przestępczą, wspólnie i w porozumieniu z D. S., M. L., R. L., M. P., W. P., A. K. (1), S. K., K. W., A. F., E. Ż., w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu terminu, nie mniej niż 10 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i w/wm osób różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...)w J.przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez w/wym osoby towaru do wózka sklepowego osoby te podejżdżały z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczania zań należności, a podejrzana stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...)mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 24,000,- PLN,

tj. czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.,

2. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., kierując zorganizowaną grupą przestępczą, wspólnie i w porozumieniu z D. S., M. L., R. L., M. P., W. P., A. K. (1), S. K., K. W., A. F., W. S., P. K.w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu terminu, nie mniej niż 3 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i w/wm osób różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...)w J.przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez w/wym osoby towaru do wózka sklepowego osoby te podejżdżały z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L.obskługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczania zań należności, a podejrzana stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...)mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 8.400,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.,

3. w dniu 16 lutego 2011 roku w J., kierując zorganizowaną grupą przestępczą, wspólnie i w porozumieniu z D. S., W. S., M. L., R. L., M. P., W. P., po uprzednim ustaleniu przez nią terminu, usiłowała dokonać zaboru dla siebie i w/wym osób w celu przywłaszczenia różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...)w J.przy ul. (...),

w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez w/wym osoby towaru do wózków sklepowych osoby te podjechały z nimi do kasy, przy której siedzieć miała kasjerka P. K., a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której zarejestrowane miały być transakcje, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na nieobecność P. K. na stanowisku kasowym,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

D. S.,

urodzonego w dniu (...) w J.,

syna W. i D. z d. W.

oskarżonego o to, że:

4. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., E. Ż., A. F., R. L., w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. i A. F. terminu nie mniej niż 10 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie, E. S. różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, a ponadto nie mniej niż dwa razy odebrał wcześniej przygotowany przez E. S. towar, który przez linię kas wywiózł R. L., czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 4.000,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.,

5. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., W. S., R. L., M. L., P. K., w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu przez E. S. terminu, nie mniej niż 3 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie, E. S., różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego przez W. S. i R. L., w/wym podjeżdżali z nimi do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, po czym odbierał skradziony towar od W. S. i R. L., czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

6. w dniu 16 lutego 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., W. S., M. L., po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. terminu, usiłował dokonać zaboru dla siebie, E. S. w celu przywłaszczenia różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez W. S. towaru do wózka sklepowego W. S. podjechał z nim do kasy, przy której siedzieć miała kasjerka P. K., a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której zarejestrowana miała być transakcja, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nieobecność P. K. na stanowisku kasowym,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

A. F.,

urodzonej w dniu (...) w J.,

córki E. i W. z d. W.

oskarżonej o to, że:

7. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w

J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., D. S., R. L., M. L., M. P., W. P., A. K. (1), S. K., K. W., E. Ż. w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu przez E. S. terminu, niemniej niż 3 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i w/wym osób, różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez w/wym osoby towaru do wózka sklepowego osoby te podjeżdżały z nimi do kasy, przy której siedziała i nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózkach, a w tym czasie E. Ż., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 24,000,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.,

K. W.,

urodzonego w dniu (...) w J.

syna B. i E. zd. R.

oskarżonego o to, że:

8. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., E. Ż., A. F. w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. i A. F. terminu, nie mniej niż 10 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i A. F., różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 4.000- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

9. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., M. L., P. K., A. F., w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. terminu, nie mniej niż 3 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i A. F. różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. stała

przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...)mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

M. P.,

urodzonego w dniu (...) w J.,

syna Z. i M. z d. K.,

oskarżonego o to, że:

10. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., E. Ż., A. F., W. P., w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. i A. F. z nim lub z W. P. terminu, nie mniej niż 10 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i W. P., różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...)w J. przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...)mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 4.000,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

11. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., M. L., P. K., W. P. w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. z nim terminu, nie mniej niż 3 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i W. P. różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...)w J. przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...)mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

12. w dniu 16 lutego 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., M. L., W. P. po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. terminu, usiłował dokonać zaboru dla siebie i W. P. w celu przywłaszczenia różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...)w J. przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjechał z nim do kasy, przy której siedzieć miała kasjerka P. K., a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której zarejestrowana miała być transakcja, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nieobecność P. K. na stanowisku kasowym,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

P. K.,

urodzonej w dniu (...) w J.,

córki J. i G. zd. B.

oskarżonej o to, że:

13. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., D. S., R. L., M. L., M. P., W. P., A. K. (1), S. K., K. W., W. S., A. F., w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu przez E. S. terminu, nie mniej niż 3 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i w/wym osób, różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez w/wym osoby towaru do wózka sklepowego osoby te podjeżdżały z nimi do kasy, przy której siedziała, a następnie podejrzana nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózkach, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 8.400,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art 65 § 2 k.k.

E. Ż.,

urodzonej w dniu (...) w S.,

córki W. i E. z d. K.,

oskarżonej o to, że:

14. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., D. S., R. L., M. L., M. P., W. P., A. K. (1), S. K., K. W., A. F. w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu przez E. S. terminu, nie mniej niż 10 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i w/wym osób, różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez w/wym osoby towaru do wózka sklepowego osoby te podjeżdżały z nimi do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózkach, a w tym czasie podejrzana, obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 24.000,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

S. K.,

urodzonej w dniu (...) w J.,

córki E. i Z. z d. R.,

oskarżonej o to, że:

15. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., E. Ż., A. F., A. K. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. i A. F. terminu, nie mniej niż 10 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie, A. K. (1), różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżała z nim do kasy, przy której siedziała

kasjerka A. F., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S.stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...)mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 4.000,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

16. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., M. L., P. K., A. K. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S.terminu, nie mniej niż 3 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i A. K. (1)różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...)w J.przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżała z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S.stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...)mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,-PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

A. K. (1),

urodzonego w dniu (...) w J.,

syna K. i H. z d. P.,

oskarżonego o to, że:

17. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., E. Ż., A. F., S. K., w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S.i A. F.z nim terminu, nie mniej niż 10 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie, S. K., różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...)w J.przy ul (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S.stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...)mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 4.000,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

18. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., M. L., P. K., S. K., w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S.terminu, nie mniej niż 3 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i S. K.różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...)w J.przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S.stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...)mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,-PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

W. S.,

urodzonego w dniu (...) w J.,

syna K. i W. z d. B.,

oskarżonego o to, że:

19. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., D. S., M. L., P. K., w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S.terminu, nie mniej niż 3 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie, E. S., D. S.różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...)w J.przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K., która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S.stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliże innych pracowników H. (...)mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

20. w dniu 16 lutego 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., D. S., M. L., po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S.z nim terminu, usiłował dokonać zaboru dla siebie, E. S.i D. S.w celu przywłaszczenia różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...)w J.przy ul. (...), w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjechał z nim do kasy, przy którejj siedzieć miała kasjerka P. K., a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której zarejestrowana miała być transakcja, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nieobecność P. K.na stanowisku kasowym,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżoną E. S.za winną tego, iż w nieustalonych dniach w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z A. F., P. K., E. Ż., M. L., S. K., A. K. (1), R. L., D. S., W. S., K. W., M. P., działając ze z góry powziętym zamiarem, zabrała w celu przywłaszczenia ze sklepu (...)w J.przy ulicy (...)towary o łącznej wartości 11.860 złotych w ten sposób, że w różnych dniach dziewiętnaście razy R. L., D. S., W. S., K. W., A. K. (1)lub S. K., po załadowaniu do wózka towarów różnego rodzaju, przejeżdżali z nimi przez kasę, w której pracowała A. F., P. K.lub E. S., nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – E. Ż.lub M. L.– odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację tego działania, zaś E. S., gdy nie pracowała w kasie, uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, przy czym część z tak uzyskiwanych towarów oskarżona zatrzymywała dla siebie, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.w K., to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k., wymierza jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz, na podstawie art. 33 § 2 k.k, karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 15 (piętnaście) złotych;

II. uznaje oskarżoną E. S.za winną tego, iż w dniu 16 lutego 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z M. L., R. L., M. P.i W. S., usiłowała dokonać zaboru w celu przywłaszczenia towarów różnego rodzaju o łącznej wartości 500 złotych w ten sposób, iż mężczyźni załadowali je do wózka na terenie sklepu (...)przy ulicy (...) w J., po czym zamierzali wyjechać z nimi przez kasę bez uiszczenia opłaty, gdy E. S.uzgodniła wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli

przez to wykryć podejmowanych tam działań, zaś pracownik monitoringu – M. L.– miała odwrócić kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację tego działania, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na nieobecność w kasie kasjerki, z którą zamierzała współdziałać, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.w K., to jest występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k., wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., łączy orzeczone wobec oskarżonej E. S. w punktach I i II części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza jej łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej E. S. łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;

V. na podstawie art. 72 § 2 k.k., zobowiązuje oskarżoną E. S. do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz (...) sp. z o.o. w K. kwoty 200 (dwustu) złotych w terminie tygodnia od dnia uprawomocnienia się wyroku;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej wobec oskarżonej E. S. kary pozbawienia wolności zalicza okres jej zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie w okresie od 9 do 11 marca 2011 roku, jako równoważny 6 (sześciu) stawkom dziennym grzywny;

VII. uznaje oskarżoną A. F.za winną tego, że w nieustalonych dniach w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z E. S., E. Ż., S. K., A. K. (1), R. L., D. S., K. W., M. P., działając ze z góry powziętym zamiarem, zabrała w celu przywłaszczenia ze sklepu (...)w J.przy ulicy Jana (...)towary o łącznej wartości 6.960 złotych w ten sposób, że w różnych dniach dziesięć razy R. L., D. S., K. W., A. K. (1)lub S. K., po załadowaniu do wózka towarów różnego rodzaju, przejeżdżali z nimi przez kasę, w której pracowała oskarżona, nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – E. Ż.– odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację tego działania, zaś E. S., uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, przy czym część z tak uzyskiwanych towarów oskarżona zatrzymywała dla siebie, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.w K., to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k., wymierza jej karę roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej A. F. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

IX. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej wobec oskarżonej A. F. kary pozbawienia wolności zalicza okres jej zatrzymania w sprawie w dniach 9 i 10 marca 2011 roku;

X. uznaje oskarżoną P. K.za winną tego, że w nieustalonych dniach w okresie od października 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z E. S., M. L., S. K., A. K. (1), R. L., W. S., K. W., M. P., działając ze z góry powziętym zamiarem, zabrała w celu przywłaszczenia ze sklepu (...)w J.przy ulicy (...)towary o łącznej wartości 2.700 złotych w ten sposób, że w różnych dniach siedem razy R. L., W. S., K. W., A. K. (1)lub S. K., po załadowaniu do wózka towarów różnego rodzaju, przejeżdżali z nimi przez kasę, w której pracowała oskarżona, nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – M. L.– odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację tego działania, zaś E. S., uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, przy czym część z tak uzyskiwanych towarów oskarżona zatrzymywała dla siebie, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.w K., to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k., wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej P. K. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

XII. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej wobec oskarżonej P. K. kary pozbawienia wolności zalicza okres jej zatrzymania w sprawie w dniach 9 i 10 marca 2011 roku;

XIII. uznaje oskarżoną E. Ż. za winną tego, że w nieustalonych dniach w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z E. S., A. F., S. K., A. K. (1), R. L., D. S., K. W., M. P., działając ze z góry powziętym zamiarem, zabrała w celu przywłaszczenia ze sklepu (...) w J. przy ulicy (...) towary o łącznej wartości 5.627 złotych w ten sposób, że w różnych dniach osiem razy R. L., D. S., K. W., A. K. (1) lub S. K., po załadowaniu do wózka towarów różnego rodzaju, przejeżdżali z nimi przez kasę, w której pracowała A. F., nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – oskarżona – odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację tego działania, zaś E. S., uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, przy czym część z tak uzyskiwanych towarów oskarżona zatrzymywała dla siebie, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o. w K., to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k., wymierza jej karę roku pozbawienia wolności;

XIV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej E. Ż. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

XV. uznaje oskarżonego D. S. za winnego tego, że w nieustalonych dniach, w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku, działając ze z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z E. S., A. F., E. Ż., trzykrotnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia różnych artykułów ze sklepu (...) w J. przy ulicy (...) o łącznej wartości 150 złotych w ten sposób, że po załadowaniu ich do wózka, przejechał z nimi przez kasę, w której pracowała A. F. lub E. S., nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – E. Ż. – odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację działania oskarżonego, zaś E. S., gdy nie pracowała w kasie, uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, a nadto trzykrotnie, w nieustalonych dniach, działając wspólnie i w porozumieniu również z R. L., zabrał w celu przywłaszczenia towary o łącznej wartości 440 złotych, wyniesione przez tego ostatniego w opisany wcześniej sposób ze sklepu (...), zatrzymując je dla E. S. lub przekazując dla E. Ż., czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w K., to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k., wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz, na podstawie art. 33 § 2 k.k., karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 30 (trzydzieści) złotych;

XVI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego D. S. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

XVII. na podstawie art. 72 § 2 k.k., zobowiązuje oskarżonego D. S. do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz (...) sp. z o.o. w K. kwoty 150 (stu pięćdziesięciu) złotych w terminie tygodnia od dnia uprawomocnienia się wyroku;

XVIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej wobec oskarżonego D. S. kary grzywny zalicza okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 10 marca 2011 roku, jako równoważny 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny;

XIX. uniewinnia oskarżonego D. S. od popełnienia zarzuczanych mu czynów, opisanych w punktach 5 i 6 części wstępnej wyroku

XX. ustala, iż oskarżony K. W. w nieustalonych dniach w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, działając ze z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z E. S., A. F., E. Ż. oraz P. K. i M. L., czterokrotnie w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia różnych artykułów ze sklepu (...) w J. przy ulicy (...) o łącznej wartości 200 złotych w ten sposób, że po załadowaniu ich do wózka, przejechał z nimi przez kasę, w której pracowała A. F., nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała

ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – E. Ż.– odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację działania oskarżonego, zaś E. S. uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, a następnie w okresie od października 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku raz w ten sam sposób dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów o łącznej wartości 50 złotych, gdy kasjerką była P. K., zaś pracownikiem monitoringu M. L., a nadto w tym okresie trzykrotnie, w nieustalonych dniach, działając wspólnie i w porozumieniu również z R. L., zabrał w celu przywłaszczenia towary o łącznej wartości 140 złotych, wyniesione przez tego ostatniego w opisany wcześniej sposób ze sklepu (...), zatrzymując je dla siebie i A. F., czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w K., co wypełniało znamiona z art. 119 § 1 k.w. i, na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w., umarza postępowanie;

XXI. ustala, iż oskarżony M. P. w nieustalonych dniach w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, działając ze z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z E. S., A. F., E. Ż. oraz P. K. i M. L., trzykrotnie w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia różnych artykułów ze sklepu (...) w J. przy ulicy (...) o łącznej wartości 150 złotych w ten sposób, że po załadowaniu ich do wózka, przejechał z nimi przez kasę, w której pracowała A. F. lub E. S., nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – E. Ż.– odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację działania oskarżonego, zaś E. S., gdy nie pracowała w kasie, uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, a następnie w okresie od czerwca 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku trzykrotnie w ten sam sposób dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów o łącznej wartości 150 złotych, gdy kasjerką była P. K. lub E. S., zaś pracownikiem monitoringu M. L., a nadto w całym tym okresie czterokrotnie, w nieustalonych dniach, działając wspólnie i w porozumieniu również z R. L., zabrał w celu przywłaszczenia towary o łącznej wartości 80 złotych, wyniesione przez tego ostatniego w opisany wcześniej sposób ze sklepu (...), przekazując je następnie dla P. K., E. Ż. lub A. F., czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w K., co wypełniało znamiona z art. 119 § 1 k.w. i, na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w., umarza postępowanie;

XXII. ustala, iż oskarżony M. P. w dniu 16 lutego 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. i M. L., usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia towarów o wartości 50 złotych w ten sposób, iż załadował je do wózka na terenie sklepu (...) przy ulicy (...) w J., po czym zamierzał wyjechać z nimi przez kasę bez uiszczenia opłaty, gdy E. S. uzgodniła wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, zaś pracownik monitoringu – M. L. – miała odwrócić kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację działania oskarżonego, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nieobecność w kasie kasjerki, z którą zamierzał współdziałać, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w K., co wypełniało znamiona z art. 11 § 1 k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w. i, na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w., umarza postępowanie;

XXIII. ustala, iż oskarżona S. K. w nieustalonym dniu w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, działając ze z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z E. S., A. F., E. Ż. oraz P. K. i M. L., raz dokonała zaboru w celu przywłaszczenia różnych artykułów ze sklepu (...) w J. przy ulicy (...) o łącznej wartości 50 złotych w ten sposób, że po załadowaniu ich do wózka, przejechała z nimi przez kasę, w której pracowała A. F., E. S. lub P. K., nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – E. Ż. lub M. L. – odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację działania oskarżonej, zaś E. S., gdy nie pracowała w kasie, uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, a nadto w tym samym okresie dwukrotnie, wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), w ten sam sposób dokonała zaboru w celu przywłaszczenia artykułów o łącznej wartości 100 złotych, co wypełniało znamiona z art. 119 § 1 k.w. i, na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w., umarza postępowanie;

XXIV. ustala, iż oskarżony A. K. (1) w nieustalonych dniach w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, działając ze z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z E. S., A. F., E. Ż. oraz P. K. i M. L., dwukrotnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia różnych artykułów ze sklepu (...) w J. przy ulicy (...) o łącznej wartości 100

złotych w ten sposób, że po załadowaniu ich do wózka, przejechał z nimi przez kasę, w której pracowała A. F., E. S. lub P. K., nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – E. Ż. lub M. L. – odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację działania oskarżonego, zaś E. S., gdy nie pracowała w kasie, uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, a nadto w tym samym okresie dwukrotnie wspólnie i w porozumieniu z S. K. i raz z inną osobą, w ten sam sposób dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów o łącznej wartości 150 złotych, co wypełniało znamiona z art. 119 § 1 k.w. i, na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w., umarza postępowanie;

XXV. ustala, iż oskarżony W. S. w nieustalonych dniach w okresie od października 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, działając ze z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z E. S., P. K. i M. L., czterokrotnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia różnych artykułów ze sklepu (...) w J. przy ulicy (...) o łącznej wartości 200 złotych w ten sposób, że po załadowaniu ich do wózka, przejechał z nimi przez kasę, w której pracowała P. K. lub E. S., nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – M. L. – odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację działania oskarżonego, zaś E. S., gdy nie pracowała w kasie, uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w K., co wypełniało znamiona z art. 119 § 1 k.w. i, na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w., umarza postępowanie;

XXVI. ustala, iż oskarżony W. S. w dniu 16 lutego 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. i M. L., usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia towarów o wartości 50 złotych w ten sposób, iż załadował je do wózka na terenie sklepu (...) przy ulicy (...) w J., po czym zamierzał wyjechać z nimi przez kasę bez uiszczenia opłaty, gdy E. S. uzgodniła wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, zaś pracownik monitoringu – M. L. – miała odwrócić kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację działania oskarżonego, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nieobecność w kasie kasjerki, z którą zamierzał współdziałać, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w K., co wypełniało znamiona z art. 11 § 1 k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w. i, na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w., umarza postępowanie;

XXVII. na podstawie art. 630 k.p.k. stwierdza, iż koszty postępowania związane z oskarżeniem w części uniewinniającej D. S., ponosi Skarb Państwa;

XXVIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwalnia od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa całości przypadających od nich kosztów sądowych oskarżone A. F., P. K. i E. Ż. oraz zwalnia oskarżonych E. S. i D. S. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa przypadających od nich kosztów sądowych, poza opłatami;

XXIX. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i 4 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 VI 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zasądza od oskarżonej E. S. opłatę w wysokości 900 złotych, zaś od oskarżonego D. S. opłatę w wysokości 420 złotych;

XXX. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 V 1982 roku prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 IX 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. T. i adw. B. K. kwoty po 924 złotych wraz z kwotą 212,52 złotych jako podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony oskarżonych W. S. i E. Ż. z urzędu;

XXXI. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. stwierdza, iż koszty procesu w sprawie, odnośnie oskarżonych W. S., M. P., K. W., S. K. i A. K. (1) ponosi Skarb Państwa oraz zasądza od Skarbu Państwa na rzecz M. P., K. W., S. K. i A. K. (1) kwoty po 924 złote tytułem zwrotu kosztów działania obrońców z wyboru.

UZASADNIENIE

W okresie od wiosny 2010 roku do 16 lutego 2011 roku E. S., była zatrudniona w (...) sp. z o.o.w K. na stanowisku kierownika punktu obsługi klienta, a następnie regionalnego kierownika do spraw sprzedaży w sklepie w J., mieszczącym się przy ulicy (...). W tym czasie uzgadniała ona z innymi osobami, w tym pracującymi w tej samej placówce, iż wspólnie będą wynosić towary ze sklepu nie uiszczając za nie należnych opłat. Miało to polegać na współpracy osób, wywożących artykuły w wózkach z kasjerkami i pracownikami monitoringu. Pracownicy sklepu, wykonujące obowiązki w kasach, miały wskazanych klientów przepuszczać przez kasy po zarejestrowaniu sprzedaży jedynie niewielkiej części przewożonych przez nich przedmiotów, przepuszczając pozostałe bez kasowania. Pracownicy monitoringu w tym czasie miały odwracać obsługiwane kamery przemysłowe od kas, gdzie opisane działania miały miejsce. Osoby nie zatrudnione w sklepie miały za zadanie w uzgodnionym czasie przybyć do placówki, napełnić towarami wózki, a następnie udać się do wskazanej kasy i uiścić niewielką część zapłaty za wywożone artykuły. E. S., gdy sama nie działała jako kasjerka dbała, aby pracownicy ochrony sklepu, lub inne zatrudnione tam osoby, nie podchodziły do kasy i nie spostrzegły, co się dzieje. Koordynowała też czynności innych, współpracujących osób.

(dowód: częściowo wyjaśnienia P. K. k. 156-160,

częściowo wyjaśnienia D. S. k. 177-179,

zeznania i wyjaśnienia R. L. k. 87-90, 94-96, 126-127, 261-263, 285-286, 515-518, 589-592, 697-699, 700-702, 712-715, 716-718, 891-892, 1284-1289 i 1687,

zeznania i wyjaśnienia M. L. k. 107-109, 116-118, 121-124, 264-266, 279-280, 511-514, 644-646, 1252-1255 i 1686-1687,

wyjaśnienia A. K. (2) k. 186-188, 1276-1277

częściowo wyjaśnienia E. S. k. 191,

zeznania M. M. (2) k. 2-3,

zeznania M. S. k. 11-13, 1271-1274

zeznania A. C. k. 20-22,

wyjaśnienia W. P. k. 148-152,

protokół przeszukania k. 37-49,

pismo k. 1376)

W okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku kasjerką, która razem z innymi osobami uczestniczyła w takiej działalności była A. F., zaś pracownicą monitoringu E. Ż.. W tym czasie dwukrotnie czynności kasjerki przejęła E. S.. A. F. uczestniczyła w dziesięciu podobnych zdarzeniach. Towary w wózkach przez jej kasę przewozili wówczas: S. K., A. K. (1), R. L., D. S., K. W. i M. P.. Za każdym razem w sklepie pojawiały się dwie lub trzy osoby z tej grupy. Łącznie A. F. przepuściła przez swoją kasę bez uiszczenia zapłaty artykuły o wartości 6.960 złotych.

(dowód: zeznania M. B. k. 53-54,

częściowo zeznania i wyjaśnienia R. L. k. 87-90, 94-96, 126-127, 261-263, 285-286, 589-592, 640-643, 697-699, 700-702, 891-892 i 1284-1289,

częściowo zeznania i wyjaśnienia M. L. k. 264-266, 279-280, 644-646, 1252-1255 i 1686-1687,

wyjaśnienia P. K. k. 269-271,

pismo k. 377-379)

E. Ż. ośmiokrotnie odwracała kamery przemysłowe, którymi operowała, od kasy, przez którą A. F. przepuszczała osoby bez uiszczenia opłaty za wszystkie towary, wywożone ze sklepu w wózku. Wartość przedmiotów, za które nie uiszczono wówczas zapłaty, to łącznie 5.627 złotych. Część z tych przedmiotów otrzymała następnie E. Ż. i zatrzymała dla siebie.

(dowód: częściowo zeznania i wyjaśnienia R. L. k. 87-90, 94-96, 126-127, 261-263, 285-286, 589-592, 640-643, 697-699, 700-702, 891-892 i 1284-1289,

częściowo zeznania i wyjaśnienia M. L. k. 264-266, 279-280, 644-646, 1252-1255 i 1686-1687)

W okresie od 18 czerwca do października 2010 roku zaplanowane działanie powtórzono raz, kasę obsługiwała wówczas E. S., zaś kamery monitoringu M. L.. Następnie kasjerką, zaangażowaną we współdziałanie z innymi osobami, stała się P. K.. Pracownikiem monitoringu, odwracającym kamery, była nadal M. L.. W okresie od października 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku w ich obecności siedem razy inne osoby - S. K., A. K. (1), R. L., W. S., K. W. i M. P. – wywoziły ze sklepu towary, płacąc jedynie za ich niewielką część. W konkretnym dniu zjawiały się jednocześnie nie więcej niż trzy takie osoby. Łączna wartość artykułów, które wywieźli oni ze placówki bez płacenia w obecności P. K., to 2.700 złotych. Część z tych przedmiotów otrzymała ona później i zatrzymała dla siebie.

(dowód: częściowo wyjaśnienia E. S. k. 191,

zeznania i wyjaśnienia R. L. k. 87-90, 94-96, 126-127, 261-263, 515-518, 589-592, 697-699, 700-702, 712-715, 716-718, 891-892, 1284-1289 i 1687,

zeznania i wyjaśnienia M. L. k. 107-109, 116-118, 121-124, 264-266, 511-514 i 1252-1255,

pismo k. 377-379)

D. S. w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku trzy razy uczestniczył w wywożeniu w opisany sposób towarów ze sklepu (...). Za każdym razem uzyskiwał przez to bez uiszczenia zapłaty towary o wartości 50 złotych. Nadto w tym samym czasie trzy razy uzgodnił z R. L. i innymi osobami, że ten pierwszy wywiezie ze sklepu wskazane mu przedmioty bez uiszczenia opłaty i przekaże D. S.. Ten odbierał je zaraz po wyniesieniu z placówki, po czy zatrzymywał dla siebie lub przekazywał do osobistego korzystania E. S. albo E. Ż.. Łącznie miały one wartość 440 złotych. Po 18 czerwca 2010 roku nie uczestniczył już w podobnych działaniach.

(dowód: częściowo wyjaśnienia D. S. k. 177-179,

zeznania i wyjaśnienia R. L. k. 87-90, 94-96, 126-127, 261-263, 285-286, 589-592, 891-892 i 1284-1289,

zeznania i wyjaśnienia M. L. k. 264-266 i 1252-1255)

K. W. w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku czterokrotnie wywiózł w opisany sposób towary ze sklepu (...) w J. bez płacenia za nie. Ich łączna wartość wyniosła 200 złotych. W okresie od października 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku podobnie postąpił raz – wartość towarów, za które nie zapłacił to 50 złotych. W tym czasie trzy razy umówił się z R. L., że odbierze od niego artykuły ze sklepu, które ten pierwszy miał wywieźć bez płacenia, zgodnie z wcześniejszymi instrukcjami. Otrzymał je bezpośrednio po wyniesieniu z placówki i zatrzymał dla siebie lub A. F.. Ich łączna wartość wynosiła 140 złotych.

(dowód: częściowo zeznania i wyjaśnienia R. L. k. 87-90, 94-96, 126-127, 261-263, 589-592, 716-718, 891-892 i 1284-1289,

częściowo zeznania i wyjaśnienia M. L. k. 121-124, 264-266 i 1252-1255)

M. P. wywiózł bez płacenia, w opisany wcześniej sposób, w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku, trzy razy towary o łącznej wartości 150 złotych, w okresie od czerwca 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku kolejne trzy razy towary o wartości łącznej 150 złotych. W okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku cztery razy uzgodnił z R. L., że ten ostatni wywiezie bez uiszczenia zapłaty i przekaże mu wcześniej wskazane towary o łącznej wartości 80 złotych. M. P. przekazywał je później P. K., E. Ż. lub A. F..

(dowód: częściowo zeznania i wyjaśnienia R. L. k. 87-90, 94-96, 126-127, 261-263, 515-518, 589-592, 712-715, 891-892 i 1284-1289,

częściowo zeznania i wyjaśnienia M. L. k. 107-109, 116-118, 121-124, 264-266, 511-514 i 1252-1255,

zeznania A. C. k. 1300-1303)

S. K. w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku raz sama w opisany wcześniej sposób wywiozła bez uiszczenia zapłaty ze sklepu (...) towary o wartości 50 złotych. Wspólnie z mężem – A. K. (1) – uczyniła to jeszcze dwukrotnie, uzyskując bez płacenia artykuły o wartości łącznej 100 złotych. A. K. (1) natomiast w tym samym okresie cztery razy sam w opisany sposób wywiózł towary o łącznej wartości 200 złotych, trzy kolejne razy był w towarzystwie innej osoby – dwukrotnie żony i raz córki – wówczas wartość towarów wyniosła łącznie 150 złotych.

(dowód: częściowo zeznania i wyjaśnienia R. L. k. 94-96, 126-127, 261-263, 589-592, 697-699, 700-702, 891-892 i 1687,

częściowo zeznania i wyjaśnienia M. L. k. 264-266 i 1252-1255)

W. S. w okresie od października 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, w opisany wcześniej sposób cztery razy wywiózł bez płacenia ze sklepu (...) towary o łącznej wartości 200 złotych.

(dowód: częściowo zeznania i wyjaśnienia R. L. k. 87-90, 94-96, 126-127, 261-263, 589-592 i 891-892,

częściowo zeznania i wyjaśnienia M. L. k. 107-109, 116-118, 121-124, 264-266, 511-514 i 1252-1255)

E. S. w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, uczestniczyła w powyżej opisanych działaniach innych osób 19 razy, co spowodowało, że ze sklepu wywieziono bez uiszczenia zapłaty towary o łącznej wartości 11.860 złotych. Część z tych artykułów zatrzymała dla siebie.

(dowód: częściowo wyjaśnienia P. K. k. 156-160 i 511-514,

częściowo wyjaśnienia A. F. k. 141-144 i 276-278,

zeznania i wyjaśnienia R. L. k. 87-90, 94-96, 126-127, 261-263, 285-286, 515-518, 589-592, 712-715, 891-892 i 1284-1289,

zeznania i wyjaśnienia M. L. k. 107-109, 116-118, 264-266 i 1252-1255,

zeznania M. M. (2) k. 2-3,

zeznania M. S. k. 11-13, 1271-1274

zeznania A. C. k. 20-22, 281-282 i 1300-1303,

wyjaśnienia W. P. k. 148-152)

W dniu 16 lutego 2011 roku miało dojść do kolejnego wywiezienia towarów ze sklepu (...) w taki sam, jak poprzednio sposób. Zaplanowała to E. S., z inicjatywy P. K.. Osobami, które miały wynieść artykuły byli M. P., R. L. i W. S.. Łącznie planowali oni bez płacenia uzyskać przedmioty o łącznej wartości 500 złotych, w tym M. P. i W. S. rzeczy o wartości po 50 złotych każdy. E. S. zawiadomiła ich o zaplanowanym działaniu, kasjerką miała być wtedy P. K., zaś pracownicą monitoringu M. L.. P. K. nie chciała już wówczas współpracować w ramach założonego planu. Została jednak skierowana do innych zajęć, niż obsługa kasy. E. S. starała się sprawić, by obsługiwała ona kasę. Gdy się jej to nie udało, przekazała mężczyznom, iż do zaplanowanego wywiezienia towaru nie dojdzie. Wtedy odłożyli oni artykuły z powrotem na półki i opuścili sklep.

(dowód: zeznania i wyjaśnienia R. L. k. 87-90 i 94-96, ,

zeznania M. L. k. 107-109,

wyjaśnienia P. K. k. 156-160,

wyjaśnienia W. P. k. 148-152,

częściowo wyjaśnienia E. S. k. 191,

zeznania T. G. k. 274-275,

opinia k. 685-695,

protokół oględzin k. 704-708)

E. S., A. F., E. Ż., P. K. i D. S. nie byli dotąd karani za przestępstwa.

(dowód: dane o karalności k. 1659, 1663-1665 i 1667)

E. S. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznawała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. W czasie posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania wyjaśniła, że wiedziała o „dziwnych” zachowaniach P. K., która nie kasowała wszystkich towarów. Pewnego dnia miała w ten sposób działać, ale nie usiadła w kasie. Wówczas po towary mieli przyjechać: W. S., M. P. i R. L.. Oskarżona przystała na tę inicjatywę. Podczas kolejnego przesłuchania oskarżona oświadczyła, że jej konkubent i jego ojciec przychodzili do sklepu, aby nabywać towary po promocyjnych cenach, albo przecenione. To ona ich informowała o takich okazjach. Przed Sądem oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanych czynów. Powtórzyła, że jej konkubent i jego ojciec kupowali artykuły po atrakcyjnych cenach, po jej informacjach.

A. F. przesłuchiwana w toku postępowania przygotowawczego po raz pierwszy przyznała, że dwukrotnie uczestniczyła w przepuszczaniu towarów przez kasę bez uiszczenia za nie zapłaty. Wówczas, na prośbę E. S., uczyniła tak w stosunku do dwóch osób – R. L. i W. S. – skasowała im jedynie zakupki dla dzieci, a przepuściła bez zarejestrowania mleka w proszku. Było to chyba w maju 2010 roku. Uczyniła tak raz. Następnie E. S. namawiała ją jeszcze do powtórzenia takiego działania, lecz oskarżona się nie zgodziła. Od P. K. słyszała, że ona też była do tego namawiana przez E. S. – miała się na to nie zgodzić. W czasie kolejnego przesłuchania oskarżona dodała, że każda z osób mogła w jej kasie nie zapłacić za towary o wartości około 30 złotych. Ostatecznie jednak nie przyznała się do popełnienia zarzucanych czynów. Podobnie uczyniła przed Sądem.

P. K. w toku śledztwa nie przyznawała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła wówczas, iż była wielokrotnie namawiana przez E. S. do wzięcia udziału w procedurze przepuszczania towarów bez zapłaty za nie wszystkie. Za każdym razem odmawiała, choć była również straszona. E. S. miała jej ujawnić mechanizm działania, jak również wyliczyć zaangażowane w nie osoby. W czasie kolejnego przesłuchania dodała, że E. S. namawiała ją do

współpracy w styczniu 2011 roku. Wcześniej oskarżona słyszała, że za podobne działania zwolniono A. F.. Wyjaśnienia swoje P. K. podtrzymała również w czasie konfrontacji z M. L. i R. L.. Przed Sądem ograniczyła się do oświadczenia, iż nie przyznaje się do zarzucanych czynów.

M. P. nie przyznał się w czasie śledztwa do popełnienia zarzucanych czynów. Wyjaśnił, że nic nie wie o kradzieżach, o których mowa w zarzutach. Podobnie twierdził przed Sądem.

D. S. w czasie pierwszego przesłuchania przyznał się do wywożenia towarów bez płacenia za większość z nich. Wyjaśnił, że trzykrotnie brał udział w tego typu działaniach. Dostawał wówczas wiadomość sms, z której wynikało, kiedy ma przyjść do sklepu, do której kasy się udać. Za każdym razem obsługiwała go wtedy ta sama kasjerka. Kupował pieluszki, jedzenie dla dzieci, kaszki i artykuły spożywcze. Nie zapłacił za część z nich. Następnie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów. Wyjaśnił, iż jedynie nabywał towary po promocyjnych cenach, podobnie jak jego ojciec. Powtórzył te twierdzenia przed Sądem. Stwierdził wówczas, że pierwsze wyjaśnienia złożył, gdyż bał się o dzieci. Podaną wówczas wersję zdarzeń wymyślił.

W. S. nie przyznał się w czasie śledztwa do popełnienia zarzucanych czynów. Wyjaśnił, że kupował towar po promocyjnych cenach – informowała go o takich okazjach E. S. – po czym sprzedawał go z zyskiem. Przed Sądem oskarżony nie ograniczył się do tego, że nie przyznał się do zarzucanych czynów.

K. W. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów. Podobnie uczynili E. Ż., S. K. i A. K. (1). Takie stanowisko podtrzymywali następnie przed Sądem.

Sąd dał takim wyjaśnieniom oskarżonych wiarę w niewielkiej części. Twierdzenia E. S., A. F. i D. S. były wewnętrznie sprzeczne. Relacje wszystkich oskarżonych były nadto niezgodne z innymi dowodami, uznanymi przez Sąd za wiarygodne, w szczególności z zeznaniami i wyjaśnieniami R. L., M. L., A. K. (2), P. K. i W. P., jak również zeznaniami A. C., T. G., M. M. (2) i M. S..

Wspomniane osoby zgodnie przedstawiły ogólny zarys procederu, który miał miejsce w 2010 i 2011 roku w sklepie (...), mieszczącym się w J. przy ulicy (...) II 17. Relacjonowały go w całości – czynili tak M. L., jej mąż, W. P., P. K., A. C., M. M. (2) i M. S. – lub też w znanym sobie fragmencie, jak A. K. (2), czy T. G.. Wspomniane osoby nie miały żadnych zbieżnych interesów, aby przedstawiać taki sam obraz wydarzeń. Poza M. M. (2) i M. S., uczestniczyły one bezpośrednio co najmniej w części z opisanych zajęć. Ich relacje były przy tym stanowcze, miały jednoznaczny wydźwięk. Poza W. P. i A. K. (2), osoby te prezentowały w czasie kolejnych przesłuchań zapamiętane wydarzenia, co do zasady w podobny sposób. Część z wspomnianych świadków – R. L. z żoną, W. P., A. K. (2) – nie miała żadnego interesu w takim prezentowaniu zdarzeń, gdyż mogło to prowadzić do ich własnej odpowiedzialności, a nadto, jak w przypadku małżonków L. i żony M. P., obciążać osobę dla nich najbliższą.

Sąd uznał zatem, wbrew zaprzeczeniom oskarżonych, że we wspomnianym okresie uczestniczyli oni w sklepie (...) w J. w działalności polegającej na tym, iż klienci wywozili z placówki wózki z towarami, płacąc jedynie za niektóre z nich, gdyż sprzedaży pozostałych kasjerka nie rejestrowała, czego nie nagrywały kamery monitoringu, odwracane w inne punkty przez pracowników sklepu.

Jak już zaznaczono powyżej, w tym zakresie wyjaśnienia E. S., A. F. i D. S. są niespójne. Każda z tych osób początkowo, w czasie postępowania przygotowawczego, przedstawiła wersję zdarzeń, w której wiedziała – jak E. S., czy uczestniczyła w opisanym procederze (tak twierdzili A. F. i D. S.). Następnie jednak wycofywali się oni z podobnego stanowiska. E. S. i A. F. nie tłumaczyły powodów tej zmiany, D. S. natomiast twierdził, że początkowo wyjaśniał inaczej z obawy przed utratą opieki nad dzieckiem. Z uwagi na fakt, iż okoliczności, podawane na początku postępowania przez E. S. i A. F. znajdują potwierdzenie w innych dowodach, natomiast ich późniejsze zaprzeczenia są z dowodami tymi sprzeczne, to te ostatnie wypowiedzi, pozbawione całkowicie uzasadnienia, należało poczytywać jako niewiarygodną próbę obrony przed stawianymi zarzutami, jednak bez wartości dowodowej.

Podkreślić należy, że E. S. i P. K., choć potwierdziły zaistnienie zdarzeń, o których mowa w zarzutach, jednocześnie zaprzeczyły, by brały w nich czynny udział. Nawzajem obwiniały się przy tym o próby wciągnięcia do grupy osób, które dokonywały kradzieży w sklepie (...). Ich relacje w tym zakresie są zbliżone, należy potraktować je w ten sam sposób – oskarżone oceniając, że wobec ujawnionych przez organy ścigania faktów nie będą mogły całkowicie wyprzeć się swojej wiedzy, chciały jednak uniknąć odpowiedzialności za działania. Ujawnione przez nie fakty odpowiadają informacjom uzyskanym z innych źródeł, od wymienionych wcześniej świadków. Potwierdza to przekonanie, iż opisany wcześniej sposób działania grupy osób ustalono prawidłowo, skoro nawet oskarżone, dbające przede wszystkim o własny interes procesowy, opisywały go zbieżnie.

Za niewiarygodne uznano przy tym wyjaśnienia D. S., złożone na rozprawie, gdy tłumaczył odmienny początkowy opis zdarzeń, w którym potwierdził swoje uczestnictwo w ustalonym procederze. Oskarżony twierdził przed Sądem, że obawiał się o utratę opieki nad dzieckiem w razie tymczasowego aresztowania i dlatego wymyślił wydarzenia, o których następnie wyjaśniał. Takie tłumaczenie D. S. jest jednak sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania. Gdyby oskarżony od przesłuchujących uzyskał wystarczające informacje o ustalonym przez organy ścigania przebiegu wypadków, to chcąc jak najszybciej zakończyć czynności ze swoim udziałem potwierdziłby dokładnie taki obraz zajść. Tymczasem podane przez niego dane nie odpowiadają wersji zdarzeń, przyjętej przez funkcjonariuszy Policji. Wyjaśnienia oskarżonego nie zostały zatem zasugerowane mu przez przesłuchujących. Gdyby natomiast stanowiły one swobodny wytwór jego wyobraźni, nie byłyby dostosowane, co do pewnych szczegółów, do relacji innych osób, przesłuchiowanych oddzielnie. D. S. podał bowiem, że nie zapłacił za wszystkie towary, które przewoził przez kasę w wózku. Z pewnością, gdyby chciał przekonywująco dla organów ścigania przedstawić przebieg kradzieży podałby, że wszystkie artykuły opuszczały sklep bez uiszczenia ceny. Podobnie mógłby wymyślić inny sposób zawiadamiania o możliwości nielegalnego zarobku, szczegółach zaplanowanego działania, niż za pomocą telefonu komórkowego. Wymienione detale przekonują, iż opisywał on faktycznie zaistniałe zajścia, choć zniekształcił ich obraz, by pomniejszyć ich znaczenie oraz ukryć udział w nich innych osób. Dlatego jego późniejsze tłumaczenie przed Sądem uznano za niewiarygodne.

Jako niewiarygodne oceniono też wyjaśnienia W. P., składane przed Sądem, w których starała się wycofać ze swoich początkowych twierdzeń. Na rozprawie tłumaczyła, że do przyznania się do wiedzy o procederze zmusiło ją postępowanie przesłuchujących, wielogodzinne oczekiwanie, bez odpoczynku i jedzenia. Miała być wówczas nakłaniana do obciążenia E. S. i swojego męża. Faktycznie natomiast miała posiadać wtedy wiedzę jedynie co do tego, że M. P. korzystał w sklepie (...) z promocji, o których informowała go E. S.. W żaden sposób jednak nie można uznać jej tłumaczeń za zgodne z prawdą. Gdyby faktycznie na początku śledztwa nie wiedziała nic o zachowaniach innych osób, to nie potrafiłaby ich opisać w ten sam sposób, jak wynika to z innych dowodów. Wyjaśniła ona jednak, że w procederze uczestniczył jej mąż, jak również małżonkowie L., D. S., A. F.. Nie twierdziła przy tym, iż była nakłaniana do obciążania wszystkich tych osób. Gdyby nie posiadała żadnej wiedzy o ich zachowaniach, z pewnością nie wymieniałaby ich jako uczestników kolejnych kradzieży. Nie potrafiłaby też poinformować, ile razy w związku z planami grupy dzwoniło do jej męża. Z drugiej strony, decydując się na składanie wyjaśnień odpowiadającym przesłuchującym, zapewne podałaby fakty zgodne z ówczesną wiedzą organów ścigania, w tym obciążyła samą siebie. Nie uczyniła tego, oddalając od siebie wszelkie podejrzenia o nielegalne działania, a podawane informacje prezentowała jako wiedzę pochodną, uzyskaną od męża. Stąd jej wycofanie się z wcześniejszego stanowiska i tłumaczenie, że M. P. korzystał jedynie z organizowanych w sklepie promocji oceniono jako niewiarygodne, sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania.

Z przytoczonej wyżej oceny wynika, iż na podstawie zeznań i wyjaśnień M. i R. L., konsekwentnych w tym zakresie w toku całego postępowania, jak również relacji innych osób można było jednoznacznie ustalić, zaprezentowany już wcześniej, ogólny obraz działań grupy zaangażowanej w wywożenie towarów ze sklepu (...) w J. bez uiszczenia odpowiedniej opłaty za większość z artykułów. Odmienne wyjaśnienia oskarżonych potraktowano jako nieskuteczną próbę obrony przed stawianymi zarzutami, sprzeczną z wiarygodnymi dowodami.

Za podstawę ustaleń, co do szczegółów zachowań konkretnych osób, Sąd przyjął zeznania i wyjaśnienia M. L. oraz R. L.. Twierdzenia D. S. i A. F., pochodzące z postępowania przygotowawczego, w których podawali oni ile razy i w

jaki sposób brali udział we współdziałaniu w wywożeniu towarów bez płacenia, gdy były niezgodne z twierdzeniami wspomnianych świadków, uznawano za niewiarygodne.

W pierwszej kolejności należało jednak zwrócić uwagę na zmienność relacji M. L. i R. L. w toku postępowania. Nie dotyczyła ona kwestii drugorzędnych, nie sposób tłumaczyć jej jedynie przebiegiem procesu, zmianami jego przedmiotu, czy też modyfikacji roli procesowej obu tych osób. Jej przyczyny należy tłumaczyć, w ocenie Sądu, próbą dopasowywania się przez świadków do wymagań przesłuchujących, ich staraniami o to, by w każdej sytuacji podawać dodatkowe informacje, by nie wykazywać się niewiedzą. Małżonkowie L., pozostając w toku procesu jedynymi osobami, spośród wytypowanej wcześniej grupy, które konsekwentnie przyznawały się do winy i denuncjowały innych sprawców, chcieli za każdym razem stanowić użyteczne źródło danych, aby doprowadzić swoje zamiary ujawnienia całokształtu przebiegu wypadków do pełnej realizacji. Dlatego, niezależnie od tego, czy faktycznie dysponowali w danej, szczegółowej kwestii, pełną wiedzą, starali się ją wykazywać, posługując się często domniemaniami, przybliżeniami. W tych właśnie sprawach najjaśniej obserwować można zmienność ich relacji,

Pierwszą, najbardziej zauważalną kwestią, w których twierdzenia owych świadków zmieniały się w toku postępowania, był okres działania współpracujących osób i skład opisywanej grupy. Początkowo R. L. podawał, że kolejne zdarzenia trwały od czasu, gdy jego żona wróciła do pracy w sklepie w 2010 roku, że on zaczął swój udział w procederze w lipcu lub sierpniu tego roku. Później jednak wyjaśnił, że miało to miejsce również wcześniej, zanim jego żona powróciła z urlopu macierzyńskiego, w uzgodnieniu z E. S., A. F. i E. Ż.. Nazwisko tej ostatniej pojawiło się zresztą dopiero wówczas, wcześniej nie była ona wymieniana w gronie współdziałających osób. Później już konsekwentnie R. L. twierdził, że w kradzieżach uczestniczył od wiosny 2010 roku ze wszystkimi wyliczonymi uprzednio osobami. Identyczna zmiana wystąpiła w relacjach M. L.. R. modyfikacji przez małżonków wersji zdarzeń wytłumaczyli oni sami przed Sądem – zeznali, że po początkowych przesłuchaniach rozmawiali o tym, w czym brali udział i uzgodnili, co jeszcze należy dodać do początkowych oświadczeń. Zrozumienie tego faktu nie czyni jeszcze oczywistym przyczyny wspomnianej, radykalnej zmiany. Nie dotyczy ona przecież jedynie okresu, w którym dochodziło do kolejnych zająć, lecz także sposobu nawiązania współpracy i początkowej organizacji współdziałających osób.

Wielokrotne powtarzanie przez R. L. szczegółów dotyczących ilości kradzieży, popełnianych przez poszczególne osoby i okresu ich działania, prowadziło do kolejnych, oczywistych sprzeczności. Przykładowo można wskazać, że świadek początkowo twierdził, że P. K. brała czynny udział w zdarzeniach w grudniu 2010 roku i styczniu 2011 roku, aby potem przesunąć rozpoczęcie tego okresu na październik-listopad 2010 roku. Podawał też, że z tą kasjerką współpracował 3-4 razy oraz, że W. S. pojawił się dopiero, gdy ona dołączyła do grupy, lecz jednocześnie, że tego mężczyznę widział w sklepie 7-8 razy (k. 598-592).

M. L. twierdziła początkowo, że mąż brał udział w „zakupach” 5-6 razy, po czym stwierdziła, że w sklepie łącznie był on 15-16 razy. Stopniowo włączała ona też do grupy, o której posiadała wiadomości, kolejne osoby – K. W. (pojawia się podczas trzeciego przesłuchania – k. 121-124), A. K. (1) oraz D. S. (czwarte przesłuchanie - k. 264-266), S. K. (początkowa część przesłuchania przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze – k. 1252-1255, choć później M. L. podała, że nie widziała tej oskarżonej w sklepie, podobnie jak jej męża).

Wyliczone rozbieżności, które nie wyczerpują listy widocznych, istotnych różnic między kolejnymi relacjami małżonków L. sprawiają, iż ich wyjaśnienia i zeznania traktować należy z dużą ostrożnością, poszukiwać dla nich potwierdzenia w innych dowodach, a jeśli okazuje się to niemożliwe, przyjmować zawsze najkorzystniejszą dla nich i innych osób wersję. Nie oznacza to, iż odrzucono ostateczne twierdzenia tych świadków, odnoszące się do sposobu nawiązania kontaktu z innymi osobami, uczestniczącymi w opisywanym procederze i do okresu, gdy ta współpraca się rozpoczęła. Wskazać należy bowiem, iż R. L., nie mając jeszcze możliwości uzgodnienia wersji przebiegu wypadków z żoną, od razu wskazał, jako jedną ze współdziałających A. F.. Miał współpracować z nią 10-12 razy. Skoro kobieta ta pracowała w sklepie (...) do początku czerwca 2010 roku, to owe zdarzenia, mylnie przesunięte początkowo w czasie przez świadka na lato-jesień tego roku, musiały mieć miejsce wcześniej. Wówczas jeszcze M. L. nie wróciła do pracy, a więc w procederze musiał brać udział inny pracownik monitoringu. Należało przyjąć, za twierdzeniami małżonków L., iż była nim E. Ż.. Brak jest w dostępnym materiale dowodowym jakiegokolwiek wskazania innego

pracownika monitoringu, który miałby uczestniczyć w porozumieniu, a niewątpliwie, biorąc pod uwagę analizowaną powyżej postawę R. i M. L., zostałyby on przez nich wymieniony, gdyby mieli choćby tylko podejrzenie, że był w proceder zaangażowany.

Przeprowadzona na podstawie powyższych założeń analiza wyjaśnień oraz zeznań R. L. i M. L. prowadziła do przekonania, że:

1. R. L. uczestniczył w zorganizowanych działaniach polegających na wywożeniu ze sklepu (...) w J. towarów bez uiszczenia opłaty za większość z nich 15 razy (odmiennie k. 261-263) – podawał bowiem, że czynił to co najmniej 10 razy, gdy kasjerką była A. F. (k. 87-90, 94-96, 261-263), co najmniej 2 razy, gdy w kasie siedziała E. S. (k. 87-90, 94-96, 261-263, 1284-1289, choć odmiennie pod koniec tego ostatniego przesłuchania) i co najmniej 3 razy w obecności kasjerki – P. K. (k. 94-96, odmiennie wcześniej – k. 87-90), co przyniosło mu korzyść w łącznej kwocie 10.000 złotych (k. 261-263, odmiennie k. 87-90), a więc przeciętnie 666,66 złotych za każdym razem (10.000 podzielone przez 15 razy, odmiennie sam R. L., szacujący zysk na 400-650 złotych za wizytę);
2. w każdym takim przypadku, jak również w odniesieniu do innych zorganizowanych działań, w których nie uczestniczył R. L., zakupy przez kasę bez płacenia za większość z nich przewoziły 2 lub 3 osoby (tak R. L. k. 126-127, 891-892);
3. P. K. uczestniczyła, jako kasjerka w siedmiu takich zdarzeniach (3 razy, gdy w sklepie przebywał R. L. – wniosek 1. - oraz co najmniej 4 razy, gdy go tam nie było – tak M. L. k. 107-109, 116-118, 264-266, 1252-1255, odmiennie ona sama, szacując łączną ilość przypadków przepuszczania towarów bez płacenia przez kasę z udziałem P. K. na 10 razy, lecz jednocześnie, sprzecznie z twierdzeniami męża podając, że on w takich sytuacjach stawiał się 5-6 razy);
4. E. S., uczestnicząc we wszystkich zdarzeniach, była przy nich obecna – jako kasjerka lub osoba koordynująca poczynania innych – 19 razy (15 razy, gdy do sklepu przybył R. L. – wniosek 1. - oraz 4 razy, gdy stawiły się tam wyłącznie inne osoby – wniosek 3.);
5. najniższa możliwa wartość zysku, przypadającego osobie wywożącej towar bez płacenia za wszystkie artykuły w wózku (poza R. L.), a więc wartość rzeczy, za które nie uiszczono opłaty to 50 złotych (tak R. L. k. 1284-1289, brak przeciwnych jednoznacznych informacji);
6. najniższa wartość towarów, które R. L. wywoził ze sklepu bez płacenia, a następnie przekazywał innym osobom, poza E. S. to 20 złotych (tak on sam k. 1284-1289, brak odmiennych informacji), poza jednym przypadkiem, gdy warte były one 100 złotych, a wartość takich artykułów, które przekazał dla E. S. to 100 złotych (zeznania R. L. k. 1284-1289 – zakupy dla innych warte 100-200 złotych, czasami 20 złotych, zaś dla E. S. 100-200 złotych);
7. A. F. dziesięciokrotnie była kasjerką, która przepuszczała inne osoby przez kasę bez uiszczenia zapłaty za część wywożonego ze sklepu towaru, co miało miejsce od wiosny do czasu jej zwolnienia, w dniu 18 czerwca 2010 roku (wniosek 1., brak informacji o działaniach innych osób pod nieobecność R. L.);
8. E. Ż., jako pracownik monitoringu osiem razy w różnych dniach odwracała kamerę, skierowaną na kasę, przez którą przepuszczano inne osoby bez uiszczenia całości zapłaty za wywożony towar (wniosek 1. – R. L. 10 razy przechodził przez kasę, w której siedziała A. F., co miało miejsce w czasie zatrudnienia E. Ż., lecz pod koniec tego okresu w pracy była już M. L. i dwukrotnie to ona odwracała kamery – k. 264-266);
9. D. S. w sklepie pojawiał się jedynie do 18 czerwca 2010 roku (tak R. L. – k. 87-90 – D. S. „zakupy” robił wyłącznie u A. F., podobnie k. 261-263, 589-592, 891-892) i uczynił to trzy razy (tak jego własne wyjaśnienia – k. 177-179, brak innych dowodów, inaczej określających częstotliwość jego działania);
10. K. W. w sklepie do 18 czerwca 2010 roku był cztery razy (ogólnie miał uczestniczyć w „zakupach” co najmniej 6 razy – zeznania R. L. k. 1284-1289, w tym co najmniej raz u P. K., a więc po 18 czerwca 2010 roku – wyjaśnienia R. L. k. 589-592 oraz co najmniej raz u E. S., jako kasjerki – zeznania R. L. k. 87-90 – w tym przypadku najkorzystniej

przyjąć, iż stało się to we wrześniu-październiku 2010 roku – wyjaśnienia M. L. k. 264-266), a od października 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku kolejny raz (sytuacja z P. K. jako kasjerką – wyjaśnienia R. L. k. 589-592);

11. M. P. w „zakupach” w sklepie (...) w J. w okresie do 18 czerwca 2010 roku uczestniczył trzy razy (miał tak uczynić kilka razy – wyjaśnienia R. L. k. 1284-1289, czyli co najmniej trzykrotnie), a następnie od czerwca 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku kolejne trzy razy (R. L. podawał, że w grudniu P. K. nie poznała M. P., co musi oznaczać, że wcześniej nie miał on z nią kontaktu, a skoro R. L. współdziałał z nią 3 razy od października 2010 roku, to co najmniej raz musiał to uczynić przed grudniem, co oznacza, że jedynie dwa razy mogło to mieć miejsce później, gdy w „zakupach” uczestniczył też M. P., nadto raz mogło się to zdarzyć, wcześniej, gdy kasą zajmowała się E. S.), odmiennie R. L. - 6-7 razy k. 712-715;

12. S. K. w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku w sklepie (...) pojawiła się trzykrotnie, aby uczestniczyć w wywożeniu towarów bez uiszczania za nie całości ceny – dwukrotnie z mężem i raz sama (R. L. na k. 1687 zeznaje, że A. K. (1) z żoną byli w sklepie 2-3 razy, najkorzystniej przyjąć, że oskarżona była tam z mężem dwukrotnie, nadto R. L. wyjaśnił na k. 94-96, że gdy A. K. (1) nie było, na „zakupy” przybywała jego żona, a więc stało się tak co najmniej raz);

13. A. K. (1) podobnych działań podjął się dwa razy z żoną (wniosek 12.) oraz dwukrotnie sam i raz z córką (R. L. wyjaśnił, iż małżeństwo K. byli w sklepie 5-6 razy, gdy kasjerką była A. F. oraz raz, gdy w kasie siedziała P. K. – k. 700-702 – łącznie co najmniej 6 razy, w tym raz była tam sama S. K. – wniosek 12. – a w pozostałych pięciu przypadkach co najmniej raz A. K. (1) był tam z córką – R. L. podał tak na k. 697-699, a dwa razy z żoną – wniosek k. 12) – odmiennie wyjaśniał R. L. na k. 697-699;

14. W. S. cztery razy przybył do sklepu (...) w J. w okresie od października 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, aby wywieźć stamtąd zakupy bez uiszczenia za nie pełnej zapłaty (R. L. podał, że po zwolnieniu A. F. w sklepie był co najmniej cztery razy, za każdym razem był tam też W. S. – k. 261-263 i 891-892 – do czasu zwolnienia A. F. na „zakupy” przyjeżdżał D. S. – odmiennie k. 87-90, 126-127) – odmienna ilość jego działań wynika z relacji R. L. k. 589-592;

15. D. S. w okresie od wiosny 2010 roku od 6 stycznia 2011 roku trzy razy odebrał, zgodnie z wcześniejszymi uzgodnieniami, od R. L. towary wywiezione ze sklepu bez uiszczenia pełnej ceny, przeznaczone dla E. S. lub E. Ż. (tak R. L. wyjaśnia na k. 285-286, odmiennie k. 87-90, 94-96) o wartości 300 złotych (trzy razy po 100 złotych – wniosek 6.) dla E. S. oraz o wartości 140 złotych (raz 100 i dwukrotnie po 20 złotych – wniosek 6.) dla E. Ż.;

16. K. W. w podobnych okolicznościach odbierał od R. L. w okresie po czerwcu 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku trzykrotnie towary dla siebie lub A. F. (R. L. zeznał o kilku, a więc co najmniej trzech takich przypadkach k. 1284-1289) o łącznej wartości 140 złotych (co najmniej raz za 100 i dwukrotnie za 20 złotych – wniosek 6.);

17. M. P. w podobnych okolicznościach odbierał od R. L. w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku towary dla P. K., E. Ż. lub A. F. czterokrotnie (R. L. podał na k. 712-715 i 1284-1289, że co najmniej raz przekazywał mu artykuły dla P. K. za pośrednictwem E. S. oraz 3-4 razy dla E. Ż. lub A. F.) o łącznej wartości 80 złotych (czterokrotność najkorzystniejszej wartości z wniosku 6.).

Sąd przyjął również, że w odniesieniu do każdego z oskarżonych, którzy wywozili w wózkach towar, nie płacąc za jego część, należało przyjąć, stosując zasadę określoną w art. 5 § 2 k.p.k., iż jednorazowo uzyskiwali oni w ten sposób korzyść w wysokości 50 złotych. Brano przy tym pod uwagę stanowisko, wyrażone przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w uzasadnieniu wyroku w sprawie II A Ka 91/13, że bardzo niska kwota zysku, którą mieliby osiągnąć uczestnicy procederu, jest sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego. Jako oczywiste, również w świetle zeznań i wyjaśnień R. L., a częściowo również twierdzeń jego żony, jawi się ustalenie, iż faktyczne szkody spowodowane działalnością wszystkich oskarżonych znacznie przewyższały sumę, ustaloną na podstawie zaprezentowanego na wstępie założenia. Wynika to też z relacji R. L., co do kwoty, którą zaskoczony M. P. miał zapłacić za całość wywożonego towaru w grudniu, a pośrednio również z wyników przeszukania mieszkania małżonków L.. Nie sposób jednak, nie dysponując jakimikolwiek innymi, niż zaprezentowane wcześniej, dowodami, które choćby w przybliżeniu pozwalałyby określić zyski konkretnych osób, nie przyjąć dla każdej z nich najkorzystniejszego wariantu, a więc takiego, że uzyskiwała

ona każdorazowo bez uiszczenia zapłaty towar o wartości 50 złotych. Jest to zgodne z zasadą indywidualizacji odpowiedzialności poszczególnych oskarżonych, których nie można postrzegać jedynie jako członków grupy, która spowodowała z pewnością większą szkodę, niż obliczona przy wykorzystaniu powyższego założenia, lecz należy próbować ustalić zakres odpowiedzialności każdego z nich osobno.

Z takim założeniem nie stoi w sprzeczności fakt złożoności zachowań współpracujących osób. Choć faktycznie w każdym zachowaniu uczestniczyły co najmniej 4 osoby (dwóch „klientów”, pracownik monitoringu oraz kasjerka, którą bywała E. S., w innych przypadkach koordynująca realizację planu), to nie ponosiły one w związku z tym żadnych kosztów. Musiały jedynie umówić się w konkretnym dniu, gdy jednocześnie pracowały wtajemniczone w zamiary kasjerka i pracownica monitoringu, a następnie wykonać uzgodnione czynności. Dla osób o niewielkich dochodach lub bezrobotnych uzyskanie w ten sposób towarów o wartości 50 złotych stanowiło już spore przysporzenie. Jak podawał R. L., unikali oni przy tym wartościowych artykułów, które mogłyby przyciągnąć uwagę innych, postronnych osób.

Na tej podstawie przyjęto, iż 16 lutego 2011 roku uczestnicy „zakupów” – M. P. i W. S. (zidentyfikowani przez A. C., taką samą listę tych osób podała E. S. k. 191) mieli zamiar wywieźć bez uiszczenia zapłaty towary o wartości 50 złotych, zaś R. L. o wartości 400 złotych (on sam tak wyliczał najniższy możliwy zysk z jednorazowego przedsięwzięcia tego rodzaju).

Sąd nie dostrzegł możliwości uzyskania dokładniejszych informacji od R. L., co do kwoty zysku, jaki w konkretnych przypadkach uzyskiwały poszczególne osoby, których zachowanie obserwował. Już wcześniej wyraźnie deklarował on niemożność określenia tych wielkości, nigdy zresztą nie potrafił wskazać, jakie artykuły dana osoba umieszczała w swoim wózku. Jest to zrozumiałe, gdyż skoncentrowany był wówczas raczej na swoich własnych działaniach, szybkim zakończeniu ryzykownej, nielegalnej operacji. Odnosił się do tej problematyki na zadawane wprost, wielokrotnie pytania. Jego wiedza po kolejnych przesłuchaniach nie mogła być w żaden sposób uzupełniona. Zeznając na rozprawie spontanicznie i odpowiadając na pytania, nie potrafił podać podobnych informacji. Nawet gdyby zdobył się na kategorię stwierdzenia w tej kwestii, to i tak, gdyby były mniej korzystne dla oskarżonych, odrzuconoby je ze względu na przyjęty, ogólny mechanizm oceny twierdzeń tego świadka, opisany już wcześniej. Skoro bowiem nie miał on możliwości uzupełnienia swoich wspomnień w oparciu o wiadomości zewnętrzne, a już wcześniej wyczerpująco przedstawił swoje obserwacje z kolejnych zajęć, to nie mógłby przekonująco uzasadnić zmiany własnej relacji polegającej na precyzyjnym wskazaniu wartości i ilości towarów wywożonych przez konkretne osoby. Z tych powodów Sąd przyjął, iż analiza dowodów, w połączeniu z ponownym przesłuchaniem R. L. stanowiła wystarczające wykonanie zaleceń, wynikających z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w niniejszej sprawie. Nie sposób było bowiem odnaleźć i przeprowadzić żadnego dodatkowego dowodu, który pozwalałby na ustalenia w fundamentalnych dla procesu kwestiach, wyliczonych powyżej.

Sąd jako wiarygodne ocenił zeznania świadków: M. M. (2), M. S., A. C. i T. G.. Opisali oni znane sobie okoliczności dotyczące poszczególnych zdarzeń, w większości przekazane im przez inne osoby. Relacje świadków odnośnie kwestii istotnych dla postępowania były zgodne z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie. Brak było powodów, by podważać ich wiarygodność.

Przy ustaleniach dotyczących zachowań oskarżonych w dniu 16 lutego 2011 roku oraz uzgodnień, czynionych przez nich wcześniej, skorzystano z opinii dotyczącej zawartości zapisów nagrania rozmów telefonicznych, które zarejestrowała P. K.. Opracowanie sporządzono w oparciu o oryginalny materiał, nie jest ono niejasne, niepełne lub wewnętrznie sprzeczne. Jego wnioski zgodne są z informacjami uzyskanymi od przesłuchiwanym osób. Rzetelności eksperta nie kwestionowano podczas procesu.

Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego wykorzystał także dowody z dokumentów: protokołu przeszukania, oględzin, pism pokrzywdzonego podmiotu oraz danych o karalności oskarżonych. Zostały one sporządzone przez uprawnione podmioty, w przewidzianej prawem formie. Strony nie kwestionowały ich rzetelności.

Na podstawie twierdzeń R. L. i M. L., jak również innych dowodów, uznanych za wiarygodne, przyjęto, iż to E. Ż. była pracownicą monitoringu, która w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku odwracała w sklepie (...)w J. przy ul.

(...)kamery telewizji przemysłowej od kasy, przy której pracowała A. F. lub E. S., aby umożliwić im przepuszczenie innych osób bez kasowania wszystkich towarów, że to A. F. i E. S. w tym czasie zajmowały się tą działalnością. Na tej samej podstawie przyjęto, iż następnie to P. K. i E. S. przy kasie wykonywały podobne działania w okresie od października 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, że to E. S. w czasie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku koordynowała czynności innych osób, zawiadamiała je o możliwości wywiezienia towarów bez płacenia, nakłaniała do pomocy pracowników monitoringu i kasjerki, a w czasie tych zachowań dbała, by postronne osoby nie zorientowały się, co się dzieje. Z dowodów tych wynika również, że to S. K., A. K. (1), A. W., D. S., W. S. i M. P. wywozili w tym czasie wózkami towar ze sklepu, nie uiszczając za niego pełnej zapłaty. Przyjęto również na podstawie twierdzeń wspomnianych osób, że to D. S., K. W. i M. P. w tym czasie odbierali od R. L. wywiezione przez niego bez płacenia ze sklepu towary, przeznaczone dla nich lub innych osób.

Z zebranych dowodów wynika też, że 16 lutego 2011 roku E. S. zaplanowała kolejne współdziałanie osób – pracownicy monitoringu M. L., kasjerki P. K. oraz mężczyźni, którzy mieli wywieźć zakupy ze sklepu bez płacenia za większość z nich – R. L., M. P. i W. S.. Sprawstwo podejrzanych w zakresie tych działań nie budziło zatem wątpliwości.

Sąd ustalił, iż w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku E. S. 19 razy zorganizowała dla innych osób możliwość wywiezienia ze sklepu towarów bez płacenia za większość z nich lub za wszystkie, koordynując zachowania kasjerki, pracownika monitoringu i przybywających na „zakupy”. Kilka razy sama jako kasjerka przepuszczała tym osobom towar przez kasę, nie rejestrując zakupu większości z nich, przez co nie musiały one uiszczać za nie zapłaty. W pozostałych przypadkach była obecna w czasie działania innych osób i dbała, by postronni obserwatorzy nie zorientowali się w naturze przeprowadzanych czynności. W każdym przypadku udział jej był decydujący dla powodzenia zachowań innych osób, bez jej inicjatywy nie doszłyby one do skutku. W części przypadków E. S. otrzymała za to towary, wyniesione bez płacenia ze sklepu na jej zlecenie przez R. L.. Powtarzalność takich samych zachowań, krótkie odstępy między nimi, zaplanowanie z góry całości działalności przesądzają o tym, że stanowiły one elementy jednego czynu zabronionego. Polegał on na wywożeniu ze sklepu części towarów bez płacenia za nie. Dokonywano więc ich zaboru, wywoźący chcieli je zatrzymać dla siebie lub przekazać innym osobom. Działali zatem w celu ich przywłaszczenia. Towary te bez wyjątku stanowiły dla nich cudze mienie. Wspomniana działalność wypełniała zatem znamiona z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Oskarżona, jak wspomniano, organizowała ją stale, jej rola była wiodąca, wcześniej uzgodniła podział zadań z innymi osobami, co oznacza, że działała z nimi wspólnie i w porozumieniu. Z przytoczonych wcześniej wniosków, co do wartości zabieranych przez konkretne osoby przedmiotów, w tym rzeczy wywożonych przez R. L. dla innych wynika, że swoim działaniem oskarżona spowodowała szkodę w łącznej wysokości 11.860 złotych.

Ustalono też, że E. S., po tym, jak o takiej możliwości powiadomiła ją P. K., podjęła decyzję o zorganizowaniu podobnego działania 16 lutego 2011 roku. Zaangażowała do niego M. L. – pracownika monitoringu oraz wywoźących towary R. L., M. P. i W. S.. Zachowanie to stanowiło osobny czyn, gdyż wcześniej oskarżona zamierzała zaprzestać tego typu działań, zmieniła zdanie z inicjatywy P. K.. Jej wcześniejszym zamiarem nie było więc objęte działanie z 16 lutego 2011 roku. Współdziałające z nią osoby miały zamiar wywiezienia bez płacenia towaru za 500 złotych. Nie osiągnęły swojego celu, gdyż P. K. nie zamierzała wywiązać się z przydzielonych jej zadań. Zmierzały jednak bezpośrednio do jego osiągnięcia przybyły do sklepu, załadowały towar do wózków, M. L. była przygotowana do odwrócenia kamer, zaś E. S. do dbania o prawidłowy przebieg zaplanowanych czynności. Ten czyn oskarżonej wypełniał zatem znamiona z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k.

Ustalono, że A. F. jako kasjerka uczestniczyła w 10 podobnych zachowaniach w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku. Jej udział był kluczowy – to jej zachowania pozwalały na wywożenie towarów bez uiszczania zapłaty. Część z uzyskanych przez R. L. towarów trafiła następnie do tej oskarżonej. Wartość utraconego w ten sposób przez pokrzywdzony podmiot mienia to 6.960 złotych. Zachowania oskarżonej, podjęte wspólnie i w porozumieniu z E. Ż., E. S., R. L., D. S., K. W., A. K. (1) lub S. K. stanowiły elementy z góry założonego planu, realizowanego w każdej dogodnej chwili, a więc były częściami jednego czynu, wypełniającego znamiona z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Sąd ustalił, że P. K. w okresie od października 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku siedmiokrotnie jako kasjerka uczestniczyła w podobnych działaniach. Pozostałe uwagi, dotyczące A. F., odnoszą się również do tej oskarżonej. Łączna wartość towarów, które inne osoby wywiozły bez płacenia, częściowo przekazanych później P. K., to 2.700 złotych. Zachowanie tej oskarżonej wypełniało zatem znamiona z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przyjęto też, że E. Ż., w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku ośmiokrotnie odwracała od kasy, w której czynności wykonywała A. F. lub E. S., kamery monitoringu, aby nie zarejestrowały one niewłaściwych zachowań kasjerek i innych osób. Jak wynika z zebranych dowodów, kasjerki takie zabezpieczenie uznawały za niezbędne, by mogły przepuszczać część towarów przez kasę bez kasowania ich, bez zagrożenia, że zostaną na tym przyłapane. W ramach omawianej grupy osób, nigdy nie zdarzyło się, by podjęto działania bez zapewnienia sobie pomocy pracownika monitoringu. Działanie tych pracowników oceniano jako konieczny element współdziałania. Część ze skradzionych w ten sposób towarów otrzymała następnie E. Ż.. Od początku zgodziła się ona uczestniczyć w zaplanowanej z góry, kontynuowanej w kolejnych dniach, nielegalnej działalności. W czasie, gdy współdziałała ona z E. S., A. F., S. K., A. K. (1), R. L., D. S., K. W., M. P., skradzione zostały przedmioty o łącznej wartości 5.627 złotych. Zachowanie oskarżonej wypełniało zatem znamiona z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Ustalono również, że D. S. trzy razy w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku wywiózł ze sklepu bez płacenia towary o łącznej wartości 150 złotych, dokonując ich kradzieży. W tym czasie przyjął od R. L. towary o łącznej wartości 440 złotych, przeznaczone dla E. S. lub E. Ż.. Udział oskarżonego w tych ostatnich działaniach był znaczący, choć to nie on bezpośrednio dokonywał zaboru rzeczy ze sklepu. On jednak przyjmował je natychmiast później, uczestniczył w przekazywaniu ich osobom, które miały je zatrzymać dla siebie. Postępował z nimi jak właściciel, brał udział w ich przywłaszczaniu. Jego udział był niezbędny dla realizacji całości zamiaru współpracujących z nim osób. Stanowiło to zatem współsprawstwo w dokonywaniu kradzieży przedmiotów. Całość opisanego działania objęta była jednym zamiarem oskarżonego – uczestnictwa w koordynowanej przez E. S. działalności, w kolejnych zaborach mienia pokrzywdzonego podmiotu. Poszczególne zachowania stanowiły zatem elementy jednego czynu zabronionego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Skomplikowanie podjętych czynności, współdziałanie przy ich wykonywaniu z wieloma osobami, powtarzalność sprzecznych z prawem zachowań nie pozwala na zakwalifikowanie tego czynu jako wypadku mniejszej wagi.

Żaden dowód nie wskazuje natomiast na to, iż D. S. podobne działania podejmował w okresie od października 2010 roku, czy też, że chciał dokonać kradzieży towarów 16 lutego 2011 roku. R. L. wyraźnie zaprzeczał, by ten oskarżony przybywał do sklepu w tym celu, gdy kasjerką przestała być A. F., a więc po 18 czerwca 2010 roku. Żaden inny dowód nie wskazuje na nielegalną działalność D. S. po tym dniu. Stąd przyjmując, że czynów, opisanych w punktach 5 i 6 części wstępnej wyroku nie popełniono, należało uniewinnić go od popełnienia tych czynów.

Ustalono, iż w taki sam sposób, w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku uczestniczył w niezgodnym z prawem procederze K. W.. Pięciokrotnie sam wywoził towary o łącznej wartości 200 złotych bez uiszczenia zapłaty za nie, a nadto trzy razy przyjął towary o łącznej wartości 140 złotych, zabrane wcześniej ze sklepu przez R. L.. Zachowania te stanowiły elementy jednego czynu. Z uwagi na łączną wartość spowodowanej szkody, działanie oskarżonego należało uznać za wypełniające znamiona z art. 119 § 1 k.w. Od chwili jego popełnienia – 6 stycznia 2011 roku – upłynęło ponad dwa lata. Oznacza to, zgodnie z art. 45 § 1 k.w., że nastąpiło przedawnienie karalności tego wykroczenia, co musiało skutkować umorzeniem postępowania w tym zakresie na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w.

Sąd ustalił, iż M. P. w podobny sposób sam w tym samym okresie dokonał kradzieży towarów o łącznej wartości 300 złotych, a nadto przyjął od R. L. zabrane przez tego ostatniego, przeznaczone dla P. K., E. Ż. lub A. F. towary o łącznej wartości 80 złotych. Podsumowane szkody, spowodowane przez wszystkie te zachowania, oceniane jako elementy jednego czynu, nie przekraczały 420 złotych. Działanie oskarżonego stanowiło zatem wykroczenie, którego karalność, po 2 latach od popełnienia czynu, uległo przedawnieniu, wobec czego umorzono postępowanie w tym zakresie.

Ten sam oskarżony, 16 lutego 2011 roku, podjął próbę kradzieży towarów o wartości 50 złotych, zakończoną niepowodzeniem. Działanie to wypełniało znamiona z art. 11 § 1 k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w. Postępowanie w tym zakresie, z uwagi na upływ okresu przedawnienia karalności czynu, podlegać musiało umorzeniu.

Działając w ten sam sposób, jak D. S., S. K. w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, raz sama, a dwa razy razem z mężem, dokonała kradzieży artykułów o łącznej wartości 150 złotych. Wypełniało to znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., jednak w odniesieniu do tego czynu, z uwagi na upływ terminu przedawnienia jego karalności, postępowanie musiało podlegać umorzeniu. Z tych samych powodów czyn A. K. (1), który dwa razy sam, dwa razy z żoną i raz z inną osobą, dokonał kradzieży mienia o łącznej wartości 250 złotych, oceniono jako wypełniający znamiona z art. 119 § 1 k.w. i umorzono postępowanie w tym zakresie.

Podobnie postąpiono w odniesieniu do zachowania W. S., który w okresie od października 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, cztery razy dokonał kradzieży mienia, powodując łączną szkodę w wysokości 200 złotych, co wypełniało znamiona z art. 119 § 1 k.w. Z tych samych powodów umorzono postępowanie w odniesieniu do czynu tego oskarżonego, polegającego na próbie dokonania kradzieży mienia o wartości 50 złotych w 16 lutego 2011 roku, wypełniającej znamiona z art. 11 § 1 k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w.

E. S., A. F., E. Ż., P. K. i D. S. w czasie opisywanych wyżej zachowań nie znajdowali się w sytuacji lub stanie, które wyłączałyby swobodę ich działania lub podejmowania decyzji. Stan ich zdrowia psychicznego nie miał wpływu na ocenę zawinienia. Dlatego uznano ich za winnych popełnienia przypisanych im czynów.

Z tych powodów E. S. uznano za winną tego, że:

- w nieustalonych dniach w okresie od wiosny 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z A. F., P. K., E. Ż., M. L., S. K., A. K. (1), R. L., D. S., W. S., K. W., M. P., działając ze z góry powziętym zamiarem, zabrała w celu przywłaszczenia ze sklepu (...)w J.przy ulicy (...)towary o łącznej wartości 11.860 złotych w ten sposób, że w różnych dniach dziewiętnaście razy R. L., D. S., W. S., K. W., A. K. (1)lub S. K., po załadowaniu do wózka towarów różnego rodzaju, przejeżdżali z nimi przez kasę, w której pracowała A. F., P. K.lub E. S., nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – E. Ż.lub M. L.– odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację tego działania, zaś E. S., gdy nie pracowała w kasie, uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, przy czym część z tak uzyskiwanych towarów oskarżona zatrzymywała dla siebie, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.w K., to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

- w dniu 16 lutego 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z M. L., R. L., M. P.i W. S., usiłowała dokonać zaboru w celu przywłaszczenia towarów różnego rodzaju o łącznej wartości 500 złotych w ten sposób, iż mężczyźni załadowali je do wózka na terenie sklepu (...)przy ulicy (...)w J., po czym zamierzali wyjechać z nimi przez kasę bez uiszczenia opłaty, gdy E. S.uzgodniła wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, zaś pracownik monitoringu – M. L.– miała odwrócić kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację tego działania, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na nieobecność w kasie kasjerki, z którą zamierzała współdziałać, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.w K., to jest występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k.

A. F.uznano za winną tego, że w nieustalonych dniach w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z E. S., E. Ż., S. K., A. K. (1), R. L., D. S., K. W., M. P., działając ze z góry powziętym zamiarem, zabrała w celu przywłaszczenia ze sklepu (...)w J.przy ulicy (...)towary o łącznej wartości 6.960 złotych w ten sposób, że w różnych dniach dziesięć razy R. L., D. S., K. W., A. K. (1)lub S. K., po załadowaniu do wózka towarów różnego rodzaju, przejeżdżali z nimi przez kasę, w której pracowała oskarżona, nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – E. Ż.– odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację tego działania, zaś E. S., uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich

osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, przy czym część z tak uzyskiwanych towarów oskarżona zatrzymywała dla siebie, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.w K., to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

P. K. uznano za winną tego, że w nieustalonych dniach w okresie od października 2010 roku do 6 stycznia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z E. S., M. L., S. K., A. K. (1), R. L., W. S., K. W., M. P., działając ze z góry powziętym zamiarem, zabrała w celu przywłaszczenia ze sklepu (...)w J.przy ulicy (...)towary o łącznej wartości 2.700 złotych w ten sposób, że w różnych dniach siedem razy R. L., W. S., K. W., A. K. (1)lub S. K., po załadowaniu do wózka towarów różnego rodzaju, przejeżdżali z nimi przez kasę, w której pracowała oskarżona, nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – M. L.– odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację tego działania, zaś E. S., uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, przy czym część z tak uzyskiwanych towarów oskarżona zatrzymywała dla siebie, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.w K., to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

E. Ż. uznano za winną tego, że w nieustalonych dniach w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z E. S., A. F., S. K., A. K. (1), R. L., D. S., K. W., M. P., działając ze z góry powziętym zamiarem, zabrała w celu przywłaszczenia ze sklepu (...)w J.przy ulicy (...) towary o łącznej wartości 5.627 złotych w ten sposób, że w różnych dniach osiem razy R. L., D. S., K. W., A. K. (1)lub S. K., po załadowaniu do wózka towarów różnego rodzaju, przejeżdżali z nimi przez kasę, w której pracowała A. F., nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – oskarżona – odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację tego działania, zaś E. S., uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, przy czym część z tak uzyskiwanych towarów oskarżona zatrzymywała dla siebie, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.w K., to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

D. S. uznano za winnego tego, że w nieustalonych dniach, w okresie od wiosny do 18 czerwca 2010 roku, działając ze z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z E. S., A. F., E. Ż., trzykrotnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia różnych artykułów ze sklepu (...)w J.przy ulicy (...)o łącznej wartości 150 złotych w ten sposób, że po załadowaniu ich do wózka, przejechał z nimi przez kasę, w której pracowała A. F.lub E. S., nie uiszczając zapłaty za większość przedmiotów dzięki temu, iż kasjerka nie układała ich na czytniku, przy czym pracownik monitoringu sklepu – E. Ż.– odwracała kamerę od tej kasy, uniemożliwiając rejestrację działania oskarżonego, zaś E. S., gdy nie pracowała w kasie, uzgadniała wcześniej warunki współdziałania wszystkich osób oraz dbała, by pracownicy ochrony i inni pracownicy sklepu nie podchodzili do kasy i nie mogli przez to wykryć podejmowanych tam działań, a nadto trzykrotnie, w nieustalonych dniach, działając wspólnie i w porozumieniu również z R. L., zabrał w celu przywłaszczenia towary o łącznej wartości 440 złotych, wyniesione przez tego ostatniego w opisany wcześniej sposób ze sklepu (...), zatrzymując je dla E. S.lub przekazując dla E. Ż., czym działał na szkodę (...) sp. z o.o.w K., to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Společną szkodliwość czynów E. S. oceniono jako wysoką. To ona była osobą organizującą kolejne kradzieże, koordynowała działania współsprawców, dbała w czasie dokonywanych zaborów o to, by nie zostały odkryte. Niezgodne z prawem zachowania powtarzała ona wielokrotnie, wspólnie i w porozumieniu z wieloma osobami. Działała przy tym na szkodę swojego pracodawcy, zajmując w hierarchii pracowniczej wysokie stanowisko, a więc ciesząc się zaufaniem przełożonych. Zamiast dbać o interesy zatrudniającego ją podmiotu, podstępnie wyzyskiwała swoją pozycję do uszczuplania jego mienia. Łącznie spowodowała szkodę o istotnej wysokości, część z zabieranych przedmiotów zachowując dla siebie. Większość z powołanych okoliczności, wpływających na wymiar kary dotyczy także popełnionego przez oskarżoną czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. W tym przypadku należało jednak mieć na uwadze również to, że działanie oskarżonej nie spowodowało żadnego uszczerbku w mieniu pokrzywdzonego.

Z podobnych powodów za znacznie społecznie szkodliwe uznano czyny A. F., P. K. i E. Ż.. Były one osobami, którym pracodawca powierzył dbałość o własne mienie.

Spoleczną szkodliwość czynu D. S. oceniono jako ponadprzeciętną. Zwiększa ją powtarzalność bezprawnych zachowań sprawcy, jego współdziałanie z innymi osobami, planowość i skomplikowanie tej współpracy, wymagające znacznego natężenia złej woli przy jej realizacji. Zmniejsza ją nieco niska wartość spowodowanej przez oskarżonego szkody.

Okolicznością łagodzącą, choć bez decydującego wpływu na wymiar kary dla oskarżonych, był ich dotychczasowy tryb życia. Wszyscy oni nie byli dotąd karani, starają się zarobkować i utrzymywać najbliższych. W okresie po ustalonych, bezprawnych zachowaniach, powstrzymywali się od dalszych naruszeń prawa. Na tej podstawie można zasadnie przyjmować, iż tylko w określonych warunkach, łatwego dostępu do cudzego mienia, mogli oni zdecydować się na sprzeczne z prawem działania. Oznacza to, że w przyszłości, przy zastosowaniu odpowiednich środków oddziaływania, nie będą oni rażąco naruszali zasad porządku prawnego.

W ocenie Sądu charakter podjętych przez oskarżonych bezprawnych działań – powtarzalność zachowań, realizacja z góry założonego planu – wskazuje na ich znaczną demoralizację. Tylko osoba przekonana o własnej bezkarności, zdeterminowana do uzyskiwania każdorazowo stosunkowo niewielkich zysków, mogła podjąć i kontynuować przestępczą współpracę w opisywanym wcześniej kształcie. Kary wymierzane oskarżonym musiały uwzględnić tak ustalony stopień demoralizacji i znacznie przekraczać dolne granice ustawowego zagrożenia.

Istotną okolicznością łagodzącą dla P. K. była jej postawa w czasie postępowania. To ona ujawniła cały proceder, starała się zorganizować prowokację w celu ustalenia jego uczestników, następnie próbowała ujawnić posiadane informacje. Chciała więc doprowadzić do zakończenia tej działalności, ukarania winnych osób. Jednak wzięto w tym zakresie również pod uwagę fakt, iż oskarżona ta ukrywała własny udział w dokonywanych czynach i twierdziła, że nie dała się wciągnąć do współpracy E. S.. Oznacza to, iż P. K. miała na celu doprowadzenie do odpowiedzialności innych, lecz również, wbrew faktom, uniknięcie jej osobiście. Jej postawa nie była zatem demonstracją szczerzej skruchy i zrozumienia naganności wcześniejszych zachowań, lecz jedynie próbą poprawienia własnej sytuacji procesowej.

Sąd nie nadał żadnego znaczenia akcentowanej przez strony okoliczności, iż pokrzywdzony podmiot nie wykazywał wystarczającej aktywności w czasie procesu. Żaden przepis nie nakłada takiego obowiązku na pokrzywdzonego kradzieżą. W tym zakresie jego interesy reprezentuje przecież oskarżyciel publiczny. Brak jego aktywności nie oznacza zatem, iż poniesiona szkoda nie ma dla pokrzywdzonego szczególnego znaczenia, że nie chce on poniesienia przez sprawców odpowiedzialności za jej spowodowanie.

Nadto w niniejszej sprawie pogląd o bierności pokrzywdzonego podmiotu nie znajduje poparcia w aktach postępowania. To przecież z jego inicjatywy rozpoczęto czynności zmierzające do ujawnienia sprawców i rozmiaru nielegalnej działalności. Zeznania pracowników sklepu zapoczątkowały poszukiwanie dalszych dowodów. Osoby zatrudnione przez pokrzywdzony podmiot stały się nadto na pierwszej rozprawie, lecz nie dopuszczono ich do reprezentowania go z braku odpowiednich upoważnień. W imieniu tego podmiotu zwrócono się o odpis poprzedniego wyroku sądu I instancji. Nie można na tej podstawie przyjmować, że nie interesował się on rozpoczęciem i przebiegiem postępowania w sprawie.

Nie miało znaczenia dla wymiaru kary dla oskarżonych porównanie spowodowanych szkód z ogólną wartością mienia pokrzywdzonego podmiotu. Nie jest przecież decydujące to, jaką część majątku innego podmiotu zabiera sprawca kradzieży, lecz zasadniczo tylko wartość przedmiotu zaboru.

Z podanych wcześniej powodów, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierzono E. S. karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę 200 stawek dziennych grzywny, zaś za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k., karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Z uwagi na to, że wymierzono jej kary pozbawienia wolności za zbiegające się przestępstwa, należało orzec karę łączną tego rodzaju. Z uwagi na tożsamość pokrzywdzonego podmiotu, niewielki odstęp czasowy pomiędzy czynami, ich podobieństwo przedmiotowe, karę łączną orzeczono z zastosowaniem zasady absorpcji, w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności. Wysokość jednej stawki dziennej grzywny ustalono na 15 złotych, gdyż oskarżona zarabia miesięcznie 2.000 złotych, jest współwłaścicielką mieszkania.

W uwagi na to, iż można zasadnie przyjmować, że oskarżona w przyszłości powstrzyma się od naruszania prawa, warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej wobec niej kary pozbawienia wolności. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że jej zachowania były wysoce społecznie szkodliwe, okres próby wyznaczono na 4 lata. Na oskarżoną nałożono obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego podmiotu w terminie tygodnia od dnia uprawomocnienia się wyroku kwoty 200 złotych – taka jest wartość towarów, które dla siebie uzyskała E. S.. Na poczet wymierzonej jej kary grzywny zaliczono okres jej zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od 9 do 11 marca 2011 roku.

Z podanych powodów A. F. wymierzono za przypisany jej czyn karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Na jej poczet zaliczono okres zatrzymania oskarżonej w dniach 9 i 10 marca 2011 roku. Przyjmując, że oskarżona nie będzie w przyszłości naruszała zasad porządku prawnego, warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej wobec niej kary pozbawienia wolności na okres 3 lat. To waga czynu oskarżonej sprawia, że okres próby wyznaczono na czas dłuższy, niż najkrótszy możliwy.

Powołane okoliczności spowodowały, że za przypisany jej czyn, E. Ż. wymierzono karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata. P. K. za przypisany czyn, biorąc pod uwagę jej postawę w czasie postępowania, wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. Na poczet kary zaliczono okres zatrzymania oskarżonej w dniach 9 i 10 marca 2011 roku.

Za przypisany D. S. czyn wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny. Wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, biorąc pod uwagę wagę czynu sprawcy. Wysokość stawki dziennej grzywny ustalono na 30 złotych - D. S. zarabia miesięcznie 3.000 złotych, jest współwłaścicielem mieszkania. Na poczet kary grzywny zaliczono dzień zatrzymania oskarżonego 10 marca 2011 roku, jako równoważny 2 stawkom dziennym grzywny. Oskarżonego zobowiązano również do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego podmiotu kwoty 150 złotych w terminie tygodnia od dnia uprawomocnienia się wyroku – z ustaleń Sądu wynika, iż przedmioty o takiej wartości oskarżony zatrzymał dla siebie.

Na podstawie art. 630 k.p.k. stwierdzono, iż koszty postępowania związane z oskarżeniem w części uniewinniającej D. S., ponosi Skarb Państwa.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolniono od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa całości przypadających od nich kosztów sądowych oskarżone A. F., P. K. i E. Ż. – nie uzyskują one istotnych dochodów, nie posiadają majątku. Zwolniono oskarżonych E. S. i D. S. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa przypadających od nich kosztów sądowych, poza opłatami, gdyż obciążono ich obowiązkiem uiszczenia kar grzywny, ich dochody nie pozwoliłyby na zapłatę dodatkowo reszty przypadających od nich kosztów sądowych. Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i 4 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 VI 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zasądzono wobec tego od oskarżonej E. S. opłatę w wysokości 900 złotych, zaś od oskarżonego D. S. opłatę w wysokości 420 złotych.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 V 1982 roku prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 IX 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. T. i adw. B. K. kwoty po 924 złotych wraz z kwotą 212,52 złotych jako podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony oskarżonych W. S. i E. Ż. z urzędu.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. stwierdzono, iż koszty procesu w sprawie, odnośnie oskarżonych W. S., M. P., K. W., S. K. i A. K. (1) ponosi Skarb Państwa oraz zasądza od Skarbu Państwa na rzecz M. P., K. W., S. K. i A. K. (1) kwoty po 924 złote tytułem zwrotu kosztów działania obrońców z wyboru.